

vægt mod den ensidige Udvikling af Lands-
evnerne, saa er det de studerende. Det for-
holder sig saaledes, som den højtærede Ord-
fører fremtatte, at man ogsaa saa godt som
alle andre Steder anerkender dette og giver
en saadan Undervisning ved Universitetet.
Det forholder sig yderligere saaledes, at der
ikke her er Tale om at lade Statskassen be-
tale det, men det er Meningen, at Udgiften
skal tages af Kommunitetet, som jo netop er
bestemt til paa forskellig Maade at lette de
studerende Opholdet ved Universitetet og give
dem Udgang til den Undervisning, de ellers
ikke vilde være i Stand til at forstaae sig.
Jeg tror derfor, at det er fuldt ud forsvar-
ligt i alle Henseender at give den her begæ-
rede Bevilling, og jeg for mit Vedkommende
skal varmt anbefale denne Sag. — Det
samme gælder for mit Vedkommende om det
næste Forslag, hvortil den ærede Ordfører
tog en anden Stilling, nemlig Forslaget om
en Bevilling paa 30,000 Kr. som første Del
af en 4-aarig Bevilling til en videnskabelig
Ekspedition til de arktiske Farvande omkring
Grønland. Det forekommer mig, at der her
ligger en Opgave, som Danmark ikke godt
kan undlade at løse, og dette set fra forskellige
Synspunkter. Det vil vist endnu erindres,
hvor megen Tilslutning den Tale fandt, som
nu afdøde Medlem af Landstinget Andra i
sin Tid holdt, idet han gik ud fra den For-
udsætning, at netop her var et Omraade,
hvor der saa en Kulturopgave for Danmark
at løse, hvorved Danmark fremdeles kunde
indskrive sit Navn i Nationernes Række. Jeg
tror, at alene fra dette Synspunkt kunde
denne Bevilling hævde sin Plads, men der-
til kommer, at den har en særlig Betydning,
en særlig videnskabelig Betydning, idet den
gaar ud paa at tilvejebringe et saadant
Materiale af Dyreforter, som mere og mere
i de senere Aar ved andre Ekspeditioner ere
komne frem ved andre Universiteter, men
hvortil vi savne noget tilsvarende, og For-
holdet er saaledes, at man vanskelig kan
skaffe sig disse Dyr ved Bytning med andre
Samlinger, dels fordi disse ikke have saa
meget, at de gerne ville undvære noget
deraf, og dels fordi man ikke her har et
tilstrækkeligt passende Bederlag at byde
derfor. Det vil derfor være af stor Betyd-
ning for Udviklingen af hele det zoologiske
Studium, at saadanne Ekspeditioner fore-
tages. Naar der nu peges paa de meget
store Beløb, der saaledes er Tale om, til
et enkelt begrænset videnskabeligt Fag,
Zoologi, vil jeg gøre opmærksom paa, at
det, der kræves, ikke er stort mere end det,
der bevilges og er bevilget gennem en Mar-
række til et andet lige saa begrænset viden-

skabeligt Fag, nemlig Botanikken. Hvad
her forlanges i 4 Aar til Zoologien, er om-
trent det samme, som ordnært i Løbet af 5
Aar udgives til Botanikken eller botanisk
Have. Jeg tror derfor heller ikke, at man
fra dette Synspunkt kan betragte Fordrin-
gen som overdreven. Men dertil kommer,
at det yderligere er blevet gjort gældende,
at denne Ekspedition vil have en ikke ringe
praktisk Betydning, idet den vil tilvejebringe
Oplysninger af stor Betydning for vort
Fiskeri, Oplysninger om de Steder, hvor
Fisken kunne findes, og hvor der er et rigt
Fiske, thi det Fiskeri, der er drevet af
danke i disse Farvande viser sig meget
mindre lønnende end det lignende Fiskeri
fra fremmede Nationers Side, fordi vi savne
de Oplysninger, som de ved praktisk Erfaring
esterhaanden have skaffet sig, og som her
kunne staves til Bæje, samtidig med at
Ekspeditionen opfylder sit principale For-
maal i Videnskabens Tjeneste. Den ærede
Ordfører ansaa det for noget tvivlsomt,
hvortid en Bevilling som denne naturlig
hørte hjemme paa Kommunitetets Budget.
Jeg skal indrømme, at denne Bevilling ikke
forekommer mig at være saa selvstøvet der
som den forrige; men det forekommer mig dog
at være ret naturligt, at den kunde afholdes
deraf ud fra lignende Synspunkter, som
den, jeg nys angav. Det maa dog er-
kendes, at det ogsaa for de studerende
har stor Betydning, at de videnskabelige
Samlingen staa paa Højde med Nutidens
Krav, og at de derved saa Udgang til en
Beslædning, som de ellers vilde være nødte
til at søge andesteds uden for Danmark.
— Naar jeg for mit Vedkommende ikke har
tiltraadt det følgende Vindringsforslag under
Nr. 225 om Rejseunderstøttelse til Universi-
tetslærere, men dog ikke har taget Sær-
standpunkt fra det øvrige Udvalg, er Grun-
den nærmest den, at jeg, som det ogsaa
fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser,
egentlig ikke betragter det Forslag som For-
slag om en Bevilling til Universitetslærere,
men mere som en Bevilling til de mange
andre, som ere henviste til at søge Rejse-
understøttelse hos Kultusministeriet. Det
er navnlig Lærerklassen, der i vidt Omfang
nyder godt af denne Bevilling, og den vil
naturligvis komme til at staa tilbage i
Konkurrencen med Universitetslærerne, som
mere og mere føle Trang til at knytte
Forbindelser med Udlandet og gøre læn-
gere og kortere Ophold ved fremmede Uni-
versiteter. Jeg tror ogsaa, at Ministeriet
som Regel vil erkende dette Universitets-
lærernes fortrinnsvise Krav, og det vil da
gaa ud over de andre Klasser af Lærere,